

борба. И слѣдователно, когато на съврѣменнитѣ хора се проповѣдва една Божествена идея, най-първо тѣ казватъ: туй е неприложимо въ нашия животъ, условията сж такива. Това е плюсътъ, поражда се борба. Защо е неприложимо? Казвате: такива сѣменца не растатъ. Не, ние сме правили опити и сме видѣли, че само при минуса не растатъ. И съврѣменнитѣ писатели и проповѣдници проповѣдватъ недоволство. Тѣ казватъ: човѣкъ трѣбва да бжде недоволенъ, за да прогресира. Тѣ подържатъ, че доволнитѣ не прогресирали, а недоволнитѣ прогресирали. Не, и едниѣ, и другитѣ не прогресиратъ. Тази идея, че въ доволството или въ недоволството човѣкъ прогресира е само измама. Единственото нѣщо, чрѣзъ което човѣкъ може да прогресира е неговото съзнание.

Азъ ще опрѣдѣля какво нѣщо е съзнанието. Съзнанието не е единъ атрибутъ на човѣшкия умъ, нито пъкъ има нѣщо общо съ ума. Съзнанието е само единъ принципъ на сърцето. То носи свѣтлина въ себе си. Съзнанието се отнася само до човѣшкото сърце. И когато кажемъ, че човѣкъ носи единъ съзнателенъ животъ, ни най-малко не подразбираме единъ интелигентенъ, ученъ животъ. Всичко, което съзнанието